

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/148/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011294
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120011294.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaných Q. U. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b), písmeno i), písmeno j) Trestného zákona a iné, o odvolaniach obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 6Tk/3/2020-118 zo dňa 25.08.2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.12.2020 v Trnave, takto:

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaných N. B., nar. XX.XX.XXXX, a M. P., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 6Tk/3/2020-118 zo dňa 25.08.2020 bol obžalovaný Q. U., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B. - F. G. X, t. č. ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová, uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b), písmeno i), písmeno j) Trestného zákona, obžalovaný N. B., nar. XX.XX.XXXX v R. P., trvale bytom S. ulica XXX/XX, G., t. č. ÚVV Leopoldov, bol uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b), písmeno i), písmeno j) Trestného zákona a obžalovaný M. P., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom R. P. XX, t. č. ÚVV Ilava bol uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b), písmeno i), písmeno j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

obžalovaní Q. U., N. B., M. P.; spolu s osobami A. T., A. B., L. S. a M. V. (stíhanými ako obžalovanými v samostatnom konaní)

spoločne ako aj s ďalšími doposiaľ nestotožnenými osobami, ako členovia organizovanej skupiny páchatel'ov pôsobiacej najmä na území Nitrianskeho a Trnavského kraja, a to najmä v okresoch Galanta, Komárno a Dunajská Streda a na ďalších nezistených miestach územia Slovenskej republiky v období minimálne od roku 2016 až do dňa 16.07.2019 spoločným, vzájomne koordinovaným konaním spočívajúcim v presne dohodnutom spôsobe del'by úloh, rozdelením teritoriálneho pôsobenia, ako aj vzájomnej výpomoci pri zadovažovaní a distribúcii omamných a psychotropných látok a za účelom získania finančného profitu si opakovane neoprávnene zadovažovali, prechovávali a následne

distribuovali ďalším osobám omamné a psychotropné látky, najmä matamfetamín, ktorý je účinnou látkou drogy pervitín a v zmysle zákona NR SR číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, na držbu ktorých je potrebné príslušné povolenie Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, ktorým nedisponovali, kde v rámci vopred dohodnutého spôsobu del'by úloh, predovšetkým obž. A. T. a A. B. ako hlavní organizátori tejto skupiny u presne nestotožnených osôb, nezisteným spôsobom zadovážovali metamfetamín a iné drogy, ktoré následne prechovávali buď u seba doma, prípadne na rôznych doposiaľ presne nezistených miestach a súčasne za účelom ďalšej distribúcie metamfetamínu rozdeľovali úlohy nižšie postaveným členom tejto skupiny, a o minimálne obž. M. V., L. S., N. B., Q. U. a M. P., ktorý už bol za taký trestný čin odsúdený, prípadne ďalším doposiaľ nestotožneným osobám, pričom títo si metamfetamín podľa potreby redistribuovali aj medzi sebou navzájom, ďalej ho prechovávali buď u seba doma alebo na iných doposiaľ nestotožnených miestach a následne metamfetamín predávali ako aj bezodplatne poskytovali svojim odberateľom matamfetamínu najmä na území Nitrianskeho a Trnavského kraja, predovšetkým v okresoch Galanta, Komárno a Dunajská Streda, pričom:

obžalovaný Q. U.

minimálne od roku 2016 až do dňa 16.07.2019 opakovane predal, prípadne bezodplatne poskytol metamfetamín (pervitín) viacerým doteraz presne neustáleným osobám v mieste svojho trvalého bydliska B. - F. G. X, okres Komárno, v jeho okolí ako aj na ďalších presne nestotožnených miestach, a to minimálne S. U., J. A. a J. P.,

obžalovaný N. B.

minimálne od roku 2016 až do dňa 16.07.2019 opakovane predal, prípadne bezodplatne poskytol metamfetamín (pervitín) viacerým doteraz presne neustáleným osobám v mieste svojho trvalého bydliska S. XX, G., okres Dunajská Streda, v jeho okolí, ďalej v rodinnom dome na adrese Ulica L. X, G., okres Dunajská Streda, ako aj na ďalších presne nestotožnených miestach. a to minimálne obž. M. V., obž. A. T., osobám Q. K., Q. K. a D. K., pričom pri vykonanej domovej prehliadke príslušníkmi polície dňa 16.07.2019, u obž. N. B., v rodinnom dome na adrese Ulica L. XXX/X, G., okres Dunajská Streda, bolo zaistené ako stopa číslo 30 vrečko s tlakovým uzáverom (11,5x7 cm), ktoré obsahovalo kryštalický materiál s hmotnosťou 148 mg s obsahom účinnej látky metamfetamín s priemerným zastúpením 40,4% hmotnostných s prímiesou dimetylsulfónu, teda obsahujúceho 60 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo predstavuje minimálne 2 bežné jednotlivé dávky drogy,

obžalovaný M. P.

minimálne od roku 2016 až do dňa 16.07.2019 opakovane predal, prípadne bezodplatne poskytol metamfetamín (pervitín) viacerým doteraz presne neustáleným osobám v mieste svojho trvalého bydliska R. P. XX, okres Y., v jeho okolí ako aj na ďalších presne nestotožnených miestach, a to minimálne obž. A. B., obž. Q. U. a osobe C. Q., pričom pri vykonanej domovej prehliadke príslušníkmi polície dňa 16.07.2019 u obž. M. P. v rodinnom dome R. P. XX, okres Galanta, boli zaistené ako stopa číslo 1 zrezaná zatavená injekčná striekačka objemu 2, ml, ktorá obsahovala kryštalický materiál s hmotnosťou 978 mg s obsahom účinnej látky metamfetamín s priemerným zastúpením 59,8% hmotnostných s , prímiesou dimetylsulfónu, teda obsahujúceho 585 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo predstavuje minimálne 15 bežných jednotlivých dávok drogy, ďalej ako stopa číslo 2 vrečko s tlakovým uzáverom (7x4 cm), ktoré obsahovalo kryštalický materiál s hmotnosťou 21 mg s obsahom účinnej látky matamfetamín s priemerným zastúpením 57,8% hmotnostných, teda obsahujúceho 12 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo predstavuje 1 bežnú jednotlivú dávku drogy, ďalej ako stopa číslo 3 vrečko s tlakovým uzáverom (7x4 cm), ktoré obsahovalo kryštalický materiál s hmotnosťou 2,627 g s obsahom účinnej látky matamfetamín s priemerným zastúpením 59,1% hmotnostných, teda obsahujúceho 1553 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo predstavuje minimálne 39 bežných jednotlivých dávok drogy, pričom takéhoto konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu v Galante spisovej značky 3T/243/2012 zo dňa 21.12.2012, právoplatným v ten istý deň, odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), Trestného zákona k nepodmienečnému súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní dva roky.

Za tieto skutky okresný súd obžalovanému Q. U., uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. n/ a l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 4 (štyri) mesiace. Na výkon trestu odňatia slobody okresný súd obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 3 písm. b/, ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň okresný súd obžalovanému uložil podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 2 (dva) roky. Okresný súd ďalej rozhodol, že podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody: a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, b) osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Komárno alebo iného miestne príslušného súdu v prípade zmeny rozhodného kritéria pre určenie miestnej príslušnosti, a c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu. Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona a § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona okresný súd rozhodol, že sa obžalovanému po dobu výkonu ochranného dohľadu ukladá aj povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Obžalovanému N. B. okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. n/ a l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu), § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 a 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov. Na výkon trestu odňatia slobody okresný súd obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 3 písm. b/, ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň okresný súd obžalovanému uložil podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 18 (osemnásť) mesiacov. Okresný súd ďalej rozhodol, že podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody: a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, b) osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Dunajská Streda alebo iného miestne príslušného súdu v prípade zmeny rozhodného kritéria pre určenie miestnej príslušnosti, a c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu. Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona a § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona obžalovanému po dobu výkonu ochranného dohľadu uložil aj povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Okresný súd obžalovanému podľa § 60 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ Trestného zákona uložil trest prepadnutia veci a to:

- 1 ks stará bankovka 10.000,- HUF (zaistená pri domovej prehliadke v dome Okoč 428 dňa 16.07.2019 u N. B.),
- finančná hotovosť 995,- eur (bankovky 1x 200,- eur + 15x 100,- eur + 26x 50,- eur + 71x 20,- eur + 16x 10,- eur + 8x 5,- eur) + finančná hotovosť v anglických librách 20,- Libier (bankovka 1x 20,- Libier) + finančná hotovosť vo Forintoch 37.000,- HUF (bankovky 1x 10.000,- HUF + 1x 20.000,- HUF + 1x 5.000,- HUF + 2x 1.000,- HUF) - zaistené ako stopa č. 2 pri domovej prehliadke v dome G. XXX, dňa 16.07.2019 u obž. N. B.,
- predmet č. 62: 1 ks USB značky PATRIST MEMORY 4 GB (zaistené ako stopa č. 1),
- predmet č. 63: 1 ks MT značky SAMSUNG, IMEI: 355038/097121793/01, prasknutý obal, kód: „pieur“, P. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-XX (zaistené ako stopa č. 3),
- predmet č. 64: 1 ks MT značky SAMSUNG, čiernej farby, bez SIM (zaistené ako stopa č. 4),
- predmet č. 65: 1 ks MT značky HUAWEI EL09. striebornej farby, bez SIM, I.: XXXXXXXXXXXXXXXX (zaistené ako stopa č. 5),
- predmet č. 66: 1 ks MT značky CAT, čiernej farby, bez SIM (zaistené ako stopa č. 6),
- predmet č. 67: 1 ks MT značky BlackBerry, čiernej farby, bez SIM (zaistené ako stopa č. 7),
- predmet č. 68: 1 ks SD karta č. 50638218 (zaistené ako stopa č. 8),
- predmet č. 69: 1 ks SD karta č. 0631150 4.0 (zaistené ako stopa č. 9),
- predmet č. 70: 1 ks Micro SD 1 GB (zaistené ako stopa č. 10),
- predmet č. 71: 1 ks Micro SD 1 GB (zaistené ako stopa č. 11),
- predmet č. 72: 1 ks Micro a SD 1 GB č. DYGH242GN937 (zaistené ako stopa č. 12),
- predmet č. 73: 1 ks Micro SD 2 GB (zaistené ako stopa č. 13),
- predmet č. 74: 1 ks Micro SD 16 GB č. SDC10/16GB/N0413-002.ADOLF (zaistené ako stopa č. 14),
- predmet č. 75: 1 ks MT značky HUAWEI, modro-čiernej farby, bez SIM (zaistené ako stopa č. 15),

- predmet č. 76: 1 ks MT značky MAX COM-MN129, bielej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI 2: XXXXXXXXXXXXXXXX + SIM č. XXXXXXXXXXXXXXXXVXX (zaistené ako stopa č. 16),
- predmet č. 77: 1 ks Tablet značky iPad, kód: 3783, na otvorenie: FCCID:BCGA1474 (zaistené ako stopa č. 17),
- predmet č. 78: 1 ks USB značky EMTEC, modrej farby (zaistené ako stopa č. 18),
- predmet č. 79: 1 ks MT značky ALGATEL, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX:X, bez SIM (zaistené ako stopa č. 22),
- predmet e. 80: 1 ks MT značky SONY ERICSSON, IMEI: XXXXXXXX-XXXXXX-X + SIM T-Mobile bez čísla (zaistené ako stopa č. 23),
- predmet č. 81: 1 ks MT zn. SAMSUNG, IMEI: 358763/06/581230/JJ., bez SIM (zaistené ako stopa č. 24),
- predmet č. 82: 1 ks USB značky DATA TRAVELER 8 GB (zaistené ako stopa č. 25),
- predmet č. 83: 1 ks HDD značky VERBATIM, SIN: XXXXXXXXXXXXXXXX (zaistené ako stopa č. 26),
- predmet č. 84: 1 ks notebook značky ASUS X5 DAF, IC 4104A-AR-5B95 (zaistené ako stopa č. 27).

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Okresný súd zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 1T/38/2020 zo dňa 06.05.2020, právoplatným dňa 22.07.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému aj trest prepadnutia vecí:

- 17 ks streľby schopných nábojov kalibru 22 Long Rifle značky Sellier & Bellot,
- 15 ks streľby schopných nábojov kalibru 22 Long Rifle značky CCI,
- 3 ks streľby schopných nábojov kalibru 22 Long Rifle značky Federal,
- 13 ks streľby schopných nábojov kalibru 22 Long Rifle značky Geco a
- 2 ks streľby schopných nábojov kalibru 7,62x39 značky Sellier & Bellot
- 1 ks streľby schopnú podomácky upravenú útočnú pušku značky Sa vzor 58 kalibru 7,62x39 výrobného čísla 62878t, bez záporníka a závory, kategórie A
- 1 ks ostrý a funkčný ručný granát model 52 výrobcu Remontni zavod Kragujevac (Srbsko), rok výroby 1989, série 33,
- 58 ks streľby schopných nábojov kalibru 7,62x39, značky Sellier & Bellot

Obžalovanému M. P. okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. n/ a l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu), trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov. Na výkon trestu odňatia slobody okresný súd obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 3 písm. b/, ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň okresný súd obžalovanému uložil podľa § 76 ods. 1 v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky. Okresný súd ďalej rozhodol, že podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody: a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, b) osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediálneho úradníka Okresného súdu Galanta alebo iného miestne príslušného súdu v prípade zmeny rozhodného kritéria pre určenie miestnej príslušnosti, a c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu. Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona a § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona obžalovanému dobu výkonu ochranného dohľadu uložil aj povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Okresný súd zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 118-123 spisu.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.06.2020 obžalovaní M. P. a N. B. uskutočnili vyhlásenie, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe Krajskej prokuratúry Trnava zo dňa 14.01.2020. Podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného M. P., nar. XX.XX.XXXX a obžalovaného N. B., nar. XX.XX.XXXX, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Krajskej prokuratúry Trnava, sp. zn. Kv 58/18/2200 zo dňa 14.01.2020. Zároveň okresný súd podľa § 257 ods. 8

Trestného poriadku zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku nevykoná. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.06.2020 obžalovaný Q. U. uskutočnil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe Krajskej prokuratúry Trnava zo dňa 14.01.2020. Podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného Q. U., nar. XX.XX.XXXX, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Krajskej prokuratúry Trnava, sp. zn. Kv 58/18/2200 zo dňa 14.01.2020. Zároveň okresný súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná.

K výrokom o treste:

Obžalovaný Q. U.:

Vo vzťahu k tomuto obžalovanému rozsudok okresného súdu podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku neobsahuje odôvodnenie, nakoľko prokurátor aj obžalovaný sa po vyhlásení rozsudku vzdali práva podať odvolanie.

Obžalovaný N. B.:

V prípade obžalovaného okresný súd zistil existenciu poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a vzhľadom na mieru spolupráce obžalovaného minimálne v tejto trestnej veci aj okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom - hoci obhajoba poukázala na rozsiahlu spoluprácu, táto bola zdokumentovaná iba v stíhanej trestnej veci, čo však postačovalo vzhľadom na jej rozsah pre konštatovanie existencie poľahčujúcej okolnosti). V prípade prirážajúcich okolností okresný súd považoval za preukázanú existenciu prirážajúcich okolností v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov, pričom na predchádzajúce odsúdenie nie možné prihliadnuť, vzhľadom na fakt, že sa na obžalovaného hľadí ako na netrestaného - čo samozrejme neplatí o odsúdení za skutok OS DS). V zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona okresný súd konštatoval prevahu poľahčujúcich okolností, a to aj s ohľadom na ich závažnosť musel konštatovať predpoklady pre aplikáciu § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Okresný súd v ďalšom konštatoval, že predpoklady na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona nie sú dané. Rovnako ustanovenie § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona vyžaduje zásadnú, jedinečnú a rozsiahlu mieru spolupráce. Obžalovaný patrične spolupracoval, avšak jeho spoluprácu okresný súd vyhodnotil „len“ ako dôvod pre aplikáciu § 36 písm. n) Trestného zákona, keďže obžalovaný zrejme ani objektívne nemal dostatok vedomostí o činnosti organizovanej skupiny ako celku (obžalovaný mal vedomosť a poskytol informácie, ale vzhľadom na rozsah a postavenie v skupine zrejme nemal vedomosť o každom článku skupiny a plnom rozsahu aktivít), pričom svoje vedomosti uviedol najmä v prípravnom konaní. Okresný súd ustálil, že ako okolnosť svedčiacu proti aplikácii § 39 ods. 1 Trestného zákona (resp. § 39 ods. 2 písm. b) Trestného zákona) považoval, aj skutočnosť, že keďže obžalovaný poskytol vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, na podklade čoho môže súd aplikovať závery Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016 a rozhodnúť tak, že dolnú hranicu trestnej sadzby znížil o jednu tretinu, dochádza beztak k modifikácii dolnej hranice trestnej sadzby, hoci nie v tak významnej miere. Nie je bez právneho významu, že tituly pre zníženie trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona sú samostatnými titulmi a ich kumulatívne použitie neprichádza do úvahy (k tomu viď napr. uznesenie KS v Trenčíne, sp. zn.: 23To/72/2018 zo dňa 09.07.2018 - hoci to [rozhodnutie] uvažuje o aplikácii § 39 ods. 1 Trestného zákona a 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, jeho rozšírenie na § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona považuje za vecne a právne správny postup).

Obžalovaný M. P.:

V prípade obžalovaného okresný súd vyhodnotil existenciu poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a vzhľadom na mieru spolupráce obžalovaného minimálne v tejto trestnej veci aj okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom - pričom rozsah spolupráce a jej miera odôvodňovala priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti). V prípade prirážajúcich

okolností okresný súd považoval za preukázanú existenciu priťažujúcich okolností v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona okresný súd konštatoval prevahu pohľadujúcich okolností, a to aj z ohľadom na ich závažnosť musel konštatovať predpoklady pre aplikáciu § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Okresný súd ďalej konštatoval, že v prípade obžalovaného ide o osobu, s drogovou minulosťou, navyše drogovu závislú, ktorej ukladá zároveň ochranné liečenie. Pri pohľade na závažnosť skutku okresný súd prihliadol na fakt, že drogová minulosť obžalovaného je mimoriadne znepokojivým faktorom, avšak nemožno ju plne zohľadniť 2 x (aj pri rozhodovaní o sadzbe, ak bola zohľadnená pri aplikácii kvalifikačného kritéria - § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona). Okresný súd vzhľadom na okolnosti osoby obžalovaného síce zistil predpoklady pre zníženie trestu pod dolnú hranicu (10 rokov), ale nie na samý okraj (6 rokov 8 mesiacov) a to z dôvodu jeho osoby, nakoľko obžalovaný nemal iný zdroj príjmov; ohľadom jeho rodinného zabezpečenia, ako zábrany v pokračovaní trestnej činnosti, toto je oslabené (obžalovaný vo väzbe nemal reálny kontakt s externým prostredím), obžalovaného osobnosť je centrovaná na drogovú trestnú činnosť, táto je nielen zdrojom jeho obživy, ale aj faktorom determinujúcim jeho život.

Proti tomuto rozsudku čo do výroku o treste podal obžalovaný M. P. odvolanie v zákonnej lehote prostredníctvom obhajcu JUDr. Ondreja Bartošoviča (č. l. 117 spisu), ktoré dodatočne odôvodnil (č. l. 167 - 168 spisu). Rovnako podal proti rozsudku čo do výroku o treste odvolanie obžalovaný N. B. prostredníctvom obhajcu JUDr. Ladislava Pongrácza (č. l. 149 spisu), ktoré dodatočne odôvodnil (č. l. 177 - 182 spisu).

Obžalovaný M. P. podal odvolanie prostredníctvom obhajcu výlučne čo do výroku o treste. V odvolaní uviedol, že okresný súd správne v rozsudku ustálil, že obžalovanému bolo možné uložiť trest od 6 rokov 8 mesiacov do 13 rokov a 4 mesiace, pričom okresný súd uložil trest nie úplne na dolnej hranici trestnej sadzby. Poukázal pri tom najmä na trestnú minulosť obžalovaného s drogovou činnosťou, na jeho osobnostné črty, neexistujúce zábrany v páchaní trestnej činnosti. Obhajoba však dáva do pozornosti skutočnosť, že drogová trestná minulosť obžalovaného už bola zohľadnená raz pri určovaní výmery trestu, premietnutá do skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a nemala byť na ujmu obžalovaného „započítavaná“ ešte raz. Vzhľadom na túto skutočnosť majú za to, že okresný súd mohol a mal uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej sadzby s prihliadnutím na jeho nepopieranie trestnej činnosti a spoluprácu pri objasňovaní trestnej činnosti a teda uložiť mu trest vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov.

Obžalovaný N. B. podal odvolanie prostredníctvom obhajcu rovnako výlučne čo do výroku o treste napadnutého rozsudku. Podľa názoru obhajoby okresný súd pochybil pri určení výmery trestu, nakoľko vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu obžalovaného a na jeho spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní pri objasnení žalovaného trestného činu a v ďalšej trestnej veci, prichádzalo do úvahy uloženie miernejšieho trestu. Vzhľadom na uvedené navrhujú, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, resp. sám rozhodol vo veci a obžalovanému uložil trest na dolnej hranici maximálne zníženej trestnej sadzby.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 15.12.2020 za prítomnosti oboch obžalovaných a ich obhajcov a za prítomnosti zástupcu Krajskej prokuratúry.

Zástupca Krajskej prokuratúry v Trnave uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a navrhol odvolania obžalovaných zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného M. P. uviedol, že sa pridrižiava písomne podaného odvolania a navrhol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle návrhu.

Obžalovaný M. P. uviedol, že sa pridrižiava vyjadrenia svojho obhajcu.

Obhajca obžalovaného N. B. uviedol, že poukazuje ne písomne podané odvolanie a navrhol, aby odvolací súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na spodnej hranici mimoriadneho zníženia trestnej sadzby.

Obžalovaný N. B. uviedol, že sa pridrižiava vyjadrenia svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd zistil, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné.

Ohľadom trestov uložených obžalovaným odvolací súd konštatuje, že uložené tresty sú zákonné, primerané a spravodlivé. Súd prvého stupňa uložil obžalovaným tresty v súlade so zásadami ukladania trestov podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona a tieto výroky v napadnutom rozsudku i náležite odôvodnil. Preto odvolania obžalovaných týkajúce sa uložených trestov odvolací súd považoval za neopodstatnené.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatela pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Trest (a osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestu za spáchaný trestný čin. Teoretická východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale práve naopak, pôsobia demoralizujúco, zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrániť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatela. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy.

Zdôrazniť treba tiež, že nielen samotná Ústava SR ako základný zákon štátu v čl. 16 ods. 2 („Nikoho nemožno mučiť ani podrobiť krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu a trestu.“), ale aj Dohovor o ochrane ľudských práv v čl. 6 („Právo na spravodlivé súdne konanie“) a tiež Charta základných práv EÚ v čl. 4 („Zákaz mučenia, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu“) a tiež čl. 49 ods. 3, v ktorom sú zakotvené zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov, ktoré v sebe zahŕňajú bezpodmienečne právo každého človeka na primeraný trest a akýkoľvek zákaz neľudského a ponižujúceho zaobchádzania a ukladania trestov, ktoré v sebe zahŕňa aj zákaz ukladania nehumánnych a neprimeraných trestov. Páchatela môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou, zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, v žiadnom ohľade nemôže

trest prevažovať toto bezprávie. (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 4To/2/2013 zo 16. apríla 2013)

Okresný súd správne postupoval pri ukladaní trestov obžalovaným a to v súlade so zákonom, vychádzajúc zo zásady humanity a za dodržania princípu úmernosti represie, tak, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Odvolací súd sa s uloženými trestami v plnej miere stotožňuje a odkazuje na podrobné odôvodnenie druhu a výšky jednotlivých trestov súdu prvého stupňa.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018)

Pokiaľ ide o obžalovaného M. P., tomuto okresný súd po učinení vyhlásenia o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, zohľadnení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), písm. n) a priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona konštatoval prevahu poľahčujúcich okolností, a to aj z ohľadom na ich závažnosť a zároveň konštatoval predpoklady pre aplikáciu § 38 ods. 3 Trestného zákona. Po aplikácii záverov Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016 k aplikácii § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona okresný súd správne ustálil výmeru základnej trestnej sadzby pre obžalovaného 80 mesiacov - 160 mesiacov. Zároveň mu okresný súd uložil v zmysle § 76 ods.1 v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 roky. Zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona okresný súd správne obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

K námietke obhajoby, že drogová trestná minulosť obžalovaného už bola zohľadnená raz pri určovaní výmery trestu, premietnutá do skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a nemala byť na ujmu obžalovaného „započítavaná“ ešte raz odvolací súd dodáva, že okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vo vzťahu k obžalovanému P. uviedol, že pri pohľade na závažnosť skutku súd prihliadol na fakt, že drogová minulosť obžalovaného je mimoriadne znepokojivým faktorom, avšak nemožno ju plne zohľadniť 2x (aj pri rozhodovaní o sadzbe, ak bola zohľadnená pri aplikácii kvalifikačného kritéria - § 172 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona).

Prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku správne poukázal na to, že i napriek prijatému vyhláseniu obžalovaného o jeho vine zo spáchania skutku, neukladal trest na samej spodnej hranici zníženej trestnej sadzby, čo by bol trest vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, nakoľko zohľadnil u obžalovaného okrem iného aj okolnosti a charakteristiky osoby obžalovaného, ktoré podrobne rozviedol. Odvolací súd sa s týmto odôvodnením prvostupňového súdu v celom rozsahu stotožňuje a rovnako má za to, že takto uložený trest dostatočne spĺňa tak individuálnu ako i generálnu výchovnú funkciu. Odvolací súd sa s takto uloženým trestom v prípade obžalovaného M. P. plne stotožňuje.

Pokiaľ ide o obžalovaného N. B., tomuto okresný súd po učinení vyhlásenia o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, zohľadnení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), písm. n) a priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona konštatoval prevahu poľahčujúcich okolností, a to aj z ohľadom na ich závažnosť a zároveň konštatoval predpoklady pre aplikáciu § 38 ods. 3 Trestného zákona. Po aplikácii záverov Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016 k aplikácii § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona okresný súd správne ustálil výmeru základnej trestnej sadzby pre obžalovaného 80 mesiacov - 213 a 1/3 mesiaca. Zároveň mu okresný súd uložil v zmysle § 76 ods.1 v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 18 mesiacov. Zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci jednotlivo vymenovaných v rozsudku okresného súdu.

K odvolacej námietke obhajoby v tom smere, že okresný súd pochybil pri určení výmery trestu, nakoľko vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu obžalovaného a na jeho spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní pri objasnení žalovaného trestného činu a v ďalšej trestnej veci, prichádzalo do úvahy uloženie miernejšieho trestu, odvolací súd dodáva, že okresný súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne zaoberal predpokladmi pre mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného

zákona a § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona, keď dospel k správne mu záveru, že tieto nie sú dané. Rovnako správne okresný súd poukázal na charakter trestnej činnosti (ako aj ukotvenie obžalovaného v nej), ktorý neumožňoval súdu znížiť už beztak zníženú dolnú hranicu trestnej sadzby, pričom ani v rámci zníženej trestnej sadzby považoval za vhodné neukladať trest na samej spodnej hranici, keďže dlhodobý charakter trestnej činnosti, ako aj ukotvenie obžalovaného v nej je nevyhnutné odstrániť len nápravnými opatreniami spojenými s takto uloženým trestom odňatia slobody.

Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú. Za pomery páchatelia odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatelia, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatelia od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti páchatelia, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatelia o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod..

V neposlednom rade treba pri obžalovanom poukázať na skutočnosť, že v danom prípade ide o ukládanie trestu nie za 1 skutok (obzvlášť závažný zločin), ale aj za zločin nedovoleného ozbrojovania, čo potrebu ukládania trestu v zmysle vyššie uvedeného len potvrdzuje. Odvolací súd sa odôvodnením prvostupňového súdu stotožňuje a rovnako má za to, že takto uložený trest dostatočne spĺňa tak individuálnu ako i generálnu výchovnú funkciu. Odvolací súd sa s takto uloženým trestom v prípade obžalovaného N. B. plne stotožnil.

V zmysle § 39 ods. 2 písm. e) môže súd mimoriadne znížiť trest odňatia slobody u páchatelia, ktorý sa zvlášť významnou mierou podieľal na objasnení niektorého z trestných činov uvedených v tomto ustanovení, prípadne iného obzvlášť závažného zločinu spáchaného organizovanou skupinou, zločineckou skupinou alebo teroristickou skupinou, alebo ktorý sa podieľal na zistení alebo usvedčení páchatelia niektorého z týchto trestných činov tým, že poskytol v trestnom konaní dôkazy o takom čine. Súd môže takto postupovať vtedy, ak má vzhľadom na povahu a závažnosť trestného činu zároveň za to, že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Zároveň je však vylúčené zníženie trestu odňatia slobody podľa tohto ustanovenia voči organizátorovi, návodcovi alebo objednávateľovi trestného činu, o ktorom poskytol dôkazy v trestnom konaní.

V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že u obžalovaného N. B. vzhľadom na rozsah spáchaného skutku, okolnosti prípadu, pomery páchatelia a charakter trestnej činnosti nevzhladol žiadne tak významné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zníženie trestu odňatia slobody podľa ustanovenia § 39 ods. 1 či podľa ustanovenia § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona.

Podľa názoru odvolacieho súdu takto uložené tresty obom obžalovaným umocnia vedomie obžalovaných o svojom protiprávnom konaní. Páchatel trestného činu má totižto trest pociťovať ako ujmu a nie ako len formálne odsudzujúce vyjadrenie súdu nad jeho protiprávnym konaním, ktorého znaky sú uvedené v osobitnej časti Trestného zákona. Takto uložený trest obžalovaného zároveň odradí od ďalšieho páchania trestnej činnosti.

Odvolací súd má za to, že v rámci odvolacieho konania bola venovaná dostatočná pozornosť podstatným odvolacím námietkam oboch obžalovaných, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému rozhodnutiu vo veci než k akému dospel súd prvého stupňa. Takto uložené tresty pre obžalovaných považuje odvolací súd za zákonné, spravodlivé a primerané, zohľadňujúce charakter trestnej činnosti, spôsob spáchania činu, skutkové aj právne okolnosti, pohnútku, následok alebo aj osobné pomery obžalovaných a možnosti ich nápravy a to tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolania obžalovaných M. P. a N. B. podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.